

PROP DE VOSALTRES

Ajuda a la teva Església amb la declaració de renda

Ara és el temps d'emplenar l'imprès de l'anomenada declaració de renda de l'any anterior. És el procediment que marquen les lleis perquè tots els individus participin, amb part de la seva renda, del manteniment de les obres socials i materials de l'Estat que beneficien a tota la societat. S'aporta tenint en compte els ingressos personals i les circumstàncies familiars i professionals, segons marquen les normes fiscals. És, a més, una obligació per a tots encara que hi ha molts espanyols que, per les seves reduïdes rendes, estan exempts. La llei estableix uns límits econòmics.

Des d'aquí volem fer una crida a tots aquells a qui la llei els obliga i, bé personalment o bé per mitjà d'assessors fiscals, afronten amb responsabilitat aquesta decisió. Dins d'aquesta obligació hi ha un àmbit de llibertat individual: marcar amb una X la casella d'«Església catòlica» o «Altres fins socials»; un detall afegit, es poden marcar les dues, no són alternatives. Apel·lant a la lliure voluntat, demano en nom de tots els homes i dones catòliques que assenyalen les dues caselles. És una decisió que compromet i participa de tot allò que desenvolupa la comunitat catòlica o altres institucions assistencials; és una decisió que no augmenta ni un cèntim el pagament de l'impost ni tornen, si escau, menys diners. El 0,7 d'aquest impost es destina a aquesta finalitat. Honestament no es pot afirmar que l'Estat finança a l'Església, ho fa la suma de les voluntats lliures dels espanyols.

PERQUÈ RERE CADA X HI HA UNA HISTÒRIA

Marca la X a favor de l'Església en la teva Declaració de la Renda

tants

Us adverteixo que el procediment utilitzat al nostre país no és estrany. Amb diferents variacions s'estableixen fórmules de col·laboració en altres països del món occidental. De vegades s'aixequen campanyes i se senten veus tractant d'amagar la ingent obra social de l'Església o negant el pa i la sal als seus membres. Com si els catòlics no fossin ciutadans i no tinguessin cap

preocupació per la cohesió social, per l'educació de les noves generacions i pels més febles del nostre entorn. Per descomptat que no és bona la polèmica ni la confrontació perquè redueix el camp d'actuació a acusacions mútues o a reivindicacions estèrils. Apel·lem a la llibertat individual en aquest cas, dada que semblen oblidar tots aquells que, de forma indiscriminada, reclamen i exigeixen llibertat per a qualsevol qüestió. Ens sembla una gran contradicció o, el que és pitjor, un intent de desqualificar a tants ciutadans creients que, de manera altruista, mostren una gran vocació solidària.

Tampoc voldria recórrer a la història perquè hi ha hagut mil fórmules de col·laboració entre l'àmbit civil i l'eclèsial. Hospitals, hospicis o centres d'ensenyament s'han aixecat amb la participació lliure i sincera de milions de ciutadans que han vist com aquesta acció beneficiava al conjunt i aconseguia augmentar el progrés de la societat. No es demana reforçar cap privilegi per a l'Església en el procediment fiscal establert. Se sol·licita coherència i comprensió. L'Església no és una entitat estranya i llunyana a la nostra realitat; és el conjunt de creients que habiten en companyia d'uns altres, que desenvolupen les seves activitats amb dificultat i amb il·lusió, que intenten resoldre els problemes de tots i que tenen els mateixos drets que els altres. Agraïxo l'atenció i la decisió.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

ACTUALITAT

El Bisbat de Lleida digitalitza un centenar de vídeos

El Bisbat de Lleida es troba en la recta final del procés de digitalització de 104 vídeos que mostren la història recent de la diòcesi des de 1988 al 2001. La majoria dels vídeos van ser gravats en format analògic en l'etapa de Mn. Jaume Montaña, delegat de Mitjans de Comunicació Social de la diòcesi durant 31 anys, traspassat fa uns mesos. Juntament amb un voluntari Mn. Montaña gravava imatges que després eren utilitzades pel programa *Signes dels Temps* de TV3.

Es tracta de vídeos que recorren la vida de la diòcesi i que mostren assemblees diocesanes, trobades de joves i celebracions litúrgiques, entre altres activitats. Entre d'altres destaquen: el comiat del bisbe Ramon Malla (1999) i la presa de possessió del bisbe Ciuraneta. En l'actualitat s'han digitalitzat 94 vídeos que ja estan penjats en un servidor d'internet. Els mesos vinents, quan culmini el procés, tots els vídeos estaran disponibles a la web del Bisbat de Lleida.

**ANY DE LA MISERICÒRDIA
EN DOS MINUTS**

Les obres de Misericòrdia, model per a la vida

Les obres de Misericòrdia expres- sen el que nos- altres portem a dins. Més que elles matei- xes, manifesten el nos- tre model de vida.

I quin és aquest mo- del que mostrem a l'ex- terior quan vivim les obres de Miseri- còrdia?

Són les Benaurances. És estar al costat dels pobres, dels que tenen fam, dels que lluiten per la justícia, dels pacificadors, dels que tenen un cor en- tranyable...

Com es manifesta aquest model de les Benaurances? És viure en l'amor. És la persona que ha descobert que Déu l'estima i, que quan ha entrat aquest amor, et canvia el cor.

La gent que t'estima, també t'aju- da a descobrir que Déu és amor. Quan tu vas vivint en l'amor i el manifestes servint els altres, et trobes amb l'auto- estima. El contrari del que molta gent pensa, l'egocentrisme no dóna auto- estima sinó que l'asseca.

Quan surts cap a fora a estimar, és quan acabes trobant-te amb tu mateix i això realment els cristians mai ho tenim. Hem de ser realistes i no po- dem dir: jo visc les obres de Miseri- còrdia amb plenitud perquè visc les Benaurances.

Per tant les Benaurances són l'ho- ritzó cap el qual anem caminant tota la vida, el nostre model de vida. El ca- mí són les obres d'amor, les obres de Misericòrdia.

Jo l'únic que puc afegir, és que aque- sta manera de viure fa feliç.

Mn. Ramon Prat

Processó de Puigverd de Lleida

El poble de Puigverd de Lleida, va celebrar el matí del 23 d'abril la festa del seu patró Sant Jordi, traient la seva imatge en processó pels seus carrers.

El penó vermell, símbol del màrtir, i el Sant Crist, obrien la comitiva, al qual seguia la imatge de Sant Jordi que portaven els joves del poble, acompanyada per un estol d'in- fants engalanats amb el vestit tradicional català, amb rams de flors que una vegada retornats al temple ofren- naren al patró. Acompanyant el patró, hi figurava també en la processó la imatge de la Mare de Déu de Montser- rat, la patrona de Catalunya, portada per un grup de do- nes. Presidí la processó el rector del poble Mn. Lucas Evung. La processó va arribar al carrer Sant Jordi, on s'e- fectuà la tradicional benedicció del terme, demanant a Sant Jordi el do de la pluja i els bons fruits del camp. Tot

seguit la comitiva retornà a l'església de Sant Pere on tingué lloc la celebració de la Missa solemne en honor del patró, cantada pel cor parroquial.

Desfilada solidària de Troballes de Càritas

nats amb roba reutilitzada recollida per Troballes. Per la seva part els alumnes de l'institut Torre Vicens s'han encarregat dels pentinats i maquillatge de les models.

Precisament, les models de l'escola de models Magda Simó han donat llum i vida a tots els vestits dels alum- nes del Guindàvols. En aquesta iniciativa solidària tam- bé hi han participat els alumnes del Col·legi Episcopal de Lleida que han fet el cartell de la desfilada.

El pati de la Llotja aco- llí el divend- res 29 d'abril una desfilada so- lidària organitza- da per Troballes, l'empresa de rein- serció laboral de Càritas Diocesana de Lleida. Deu alumnes de l'in- stitut Guindàvols han col·laborat amb els seus dis- senys confeccio- nats amb roba reutilitzada recollida per Troballes. Per la seva part els alumnes de l'institut Torre Vicens s'han encarregat dels pentinats i maquillatge de les models.

El bisbe Salvador presideix la missa del Dia del Treball

La Parròquia de Sant Antoni M. Claret va acollir, el diumenge 1 de maig, la ja tradicional Eucaristia del Dia del Treball que fou organitzada per l'ACO, Sa- lesians Lleida, Fundació Jaume Rubió i Rubió i la Pasto- ral Obrera de Lleida.

El bisbe de Lleida, Salvador Giménez, va presidir la missa de les 10 hores de la parròquia on també va as- sistir-hi la comunitat del barri, entorn del lema «Treball decent per a tothom».

La persona de referència que van recordar en finalit- zar l'Eucaristia fou Jaime Bertrand, gran persona com- promesa en diferents àmbits del barri dels Magraners. Al sortir, els fidels van compartir un esmorzar al pati de la parròquia.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Avui reflexionem sobre l'antiga institució del «jubileu»: és una cosa antiga, atestada en la Sagrada Escripura. La trobem sobre- tot en el Llibre del Levític, que la pre- senta com un moment culminant de la vida religiosa i social del poble d'Is- rael.

Cada cinquanta anys, «el dia de l'expiació» (Lv 25,9), quan la miseri- còrdia del Senyor s'invocava sobre tot el poble, el so del corn anunciava el gran esdeveniment de l'alliberament.

Era una mena d'«amnistia gene- ral», que permetia a tots tornar a la situació original, amb la cancel·lació

El Jubileu a la Bíblia. Justícia i compartir

de tots els deutes, la restitució de la terra i la possibilitat de gaudir nova- ment la llibertat pròpia dels mem- bres del poble de Déu.

La idea central és que la terra per- tany originàriament a Déu i ha estat confiada als homes (cf. Gn 1,28-29), i per això ningú no se'n pot conside- rar l'amo exclusiu, creant situacions

de desigualtat. Això, avui, ho podem pensar i repensar; que cadascú pensi en el seu cor si té massa coses. Per què no deixar-ne als que no tenen res? El deu per cent, el cinquanta per cent... Jo dic: que l'Esperit Sant us inspiri a cada un de vosaltres.

És un jubileu per a convertir-se, per- què el nostre cor es faci més gran,

més generós, més fill de Déu, amb més amor. Us dic una cosa: si aquest desig, si el jubileu no arriba a les but- xaques, no és un veritable jubileu. Ho heu entès? I això és a la Bíblia! No s'ho inventa aquest Papa: és a la Bí- blia. La finalitat és una societat ba- sada en la igualtat i en la solidaritat, on la llibertat, la terra i els diners es converteixen en un bé per a tots i no sols per a alguns. Podem dir que el jubileu bíblic era un «jubileu de mi- sericòrdia» viscut en la recerca del bé per al germà pobre.

(Dimecres, 10 de febrer de 2016)

La persona humana, al centre de l'acció de Càritas!

Una cinquantena de delegats de les Càritas diocesanes que conformen la confederació de Càritas Espanyola, van participar els dies 28 i 29 d'abril a Madrid, en la desena trobada d'aquestes característiques que els reuneix cada any. Aquest any el tema de fons fou la Doctrina Social de l'Església com a il·luminadora del ser i fer de Càritas.

El bisbe Atilano Rodríguez, bisbe responsable de Càritas va participar en l'encontre juntament amb el president de Càritas, Rafael del Río, i el delegat episcopal, Vicente Altaba. Els delegats van escoltar la conferència «Els principis de la Doctrina Social que il·luminen la realitat i l'acció sociocaritativa de Càritas», que va fer el delegat de Càritas diocesana de Burgos, Fernando García Cadiñanos. Aquest es va centrar en tres

d'aquests principis, com ara la dignitat de la persona, el bé comú i el destí universal dels béns.

Els delegats després d'un diàleg amb el ponent van treballar en grups.

En la trobada també va haver-hi temps per escoltar a diversos tècnics responsables dels serveis generals de Càritas Espanyola que tenen com a missió ajudar a les 70 Càritas diocesanes que componen la Confederació en l'àmbit estatal.

Entre altres temes van presentar una línia d'acció estratègica en la qual es vol avançar. Es tracta del desenvolupament integral de les persones que participen en l'acció de Càritas.

Val a dir, que aquesta trobada de delegats és un espai formatiu, de comunicació distesa i de convivència.

Carles Sanmartín Sisó
Delegat de Càritas Diocesana de Lleida

Concurs de Narracions de la Frater

La propera convocatòria del Concurs de Narracions de la Frater, portarà el nom de Mn. Martí Sandiumenge, en recordança i homenatge a qui fou consiliari d'aquest moviment i alhora impulsor del concurs

literari, traspassat el dia 9 setembre de 2015.

L'anunci es féu en el decurs de l'acte de lliurament de premis atorgats en el XXXV edició del concurs, que tingué lloc en el decurs del dinar literari i de

germanor que tot commemorant Sant Jordi, es féu el passat 30 d'abril, a l'Acadèmia Mariana, presidit per la presidenta de la Frater, M.ª Dolores Hidalgo, acompanyada per diversos regidors de la Paeria i membres del jurat. El primer premi, en la categoria adults, fou per al periodista gironí, Josep Víctor Gay Frias.

La presidenta de la Frater, M.ª Dolores Hidalgo, en la seva intervenció felicità als guardonats i agrai als membres dels jurats del concurs i a tots, el treball i esforç que fan possible, any rere any, la seva convocatòria.

REFLEXIONS

Pregar en la comunió dels sants

Un grup de matrimonis, superada fa poc la cinquantena, es reuneix un diumenge al mes des d'en fa més de vint-i-cinc. Comparteixen reflexió entorn un tema anual, pregària per les persones i per les situacions, vivències de la vida de cada dia, inquietuds personals. De rerefons, sempre l'Evangelí. Un cap de setmana de cada curs es reuneixen en recés per conuiu, reflexionar, pregar i compartir junts. Enguany, sobre la pregària de Jesús. S'han aplegat en un santuari, en una població on un d'ells té enterrat el pare. Abans de començar el recés, manifestà la intenció de visitar el cementiri per resar davant la tomba del pare. S'hi afegí tot el grup i, prop del nínxol, el consiliari va fer una breu introducció a la pregària, comentant les paraules de Jesús: «Jo sóc la resurrecció i la vida. Qui creu en mi, encara que mori, viurà; i tot aquell qui viu i creu en mi, no morirà mai més» (Jn 11,25-26). Després d'un moment de silenci, resaren el pànostre. Fou una pregària senzilla, sentida, fraternal i afectuosa. Tots havien conegut el pare difunt, home de conviccions cristianes arrelades, referent en molts aspectes. Alguns comentaren que havien pensat, també, en els seus pares i mares ja traspassats.

Aquesta pregària no era un acte rar. L'Església sempre ha honorat la memòria dels difunts i ha ofert sufragis per ells, donant vida, així, a la comunió dels vius i dels difunts, dels sants del cel i de la terra, a la comunió dels sants. Oferir les pregàries pels qui han sortit d'aquest món els ajuda perquè, alliberats de tot pecat, entrin en la llum i la pau de Crist. «Germans, no volem que ignoreu què serà dels qui han mort, perquè no us entristiu com fan els altres, els qui no tenen esperança. Tal com creiem que Jesús morí i ressuscità, també creiem que gràcies a Jesús Déu s'endurà amb ell els qui han mort» (1Te 4,13-14).

És bo mantenir el record dels difunts, pregar per ells, perquè Déu els aculli prop d'Ell i perquè, des d'aquesta proximitat, intercedixin per les persones i les causes que van estimar en la seva vida mortal. Pregar pels pares traspassats és una obra de misericòrdia corporal que honora els fills.

Enric Puig Jofra, SJ

AGENDA

- **Diumenge, 29 de maig.** Solemnitat del Cos i la Sang de Crist. 18 h, Eucaristia i processó, a la Seu Vella.
- **Dilluns, 30 de maig.** 20 h, reunió del Patronat del COF, al c/ Blondel, 11.
- **Dimarts, 31 de maig.** 20 h, reunió del Consell assessor de l'IREL.
- **Dijous, 2 de juny.** 19.30 h, Confirmacions a la parròquia de Sant Martí.
- **Divendres, 3 de juny.** 19 h, assemblea del Moviment de Professionals Cristians, al c/ Blondel, 11.
- **Dissabte, 4 de juny:**
 - 8 h, pelegrinatge a la Granadella i Maials. Assemblea de l'associació de la Medalla Miraculosa.
 - 10 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe a la Catedral.
 - 20 h, Confirmacions a la parròquia de la Mercè.
- **Diumenge, 5 de juny.** 12 h, Confirmacions a la parròquia de Puigverd.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

30. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [2Pe 1,1-7 / Sl 90 / Mc 12,1-12]. Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-leonès, patró d'institucions diverses; santa Joana d'Arc, verge, patrona de França; santa Emília, mare de sants (Basili el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sabaste, bisbes, i Macrina); beat Pere Tarrés (Manresa 1905 - Barcelona 1950), prevere de la diòcesi de Barcelona; beata Baptista de Varano, verge.

31. □ Dimarts [So 3,14-18 (o bé: Rm 12,9-16a) / Sl Is 12,2-6 / Lc 1,39-56]. La Visitació de la Mare de Déu; santa Peronella (Petronila), verge; sant Pasqual, diaca.

JUNY

1. ■ Dimecres [2Tm 1,1-3.6-12 / Sl 122 / Mc 12,18-27]. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic; sant Ignasi (Íñigo), abat castellà; sant Flor.

2. ■ Dijous [1Tm 2,8-15 / Sl 24 / Mc 12,28b.34]. Sant Marcel·lí i sant Pere, mrs. romans (s. IV); sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs. venerats a Girona; sant Eugeni I, papa (654-657); sants Potí, Blandina i companys, mrs. a Lió.

3. □ Divendres [Ez 34,11-16 / Sl 22 / Rm 5,5-11 / Lc 15,3-7]. El Sagrat Cor de Jesús; sant Carles Luanga i companys mrs. a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova; sant Justí, mr. a Bur-

gos; santa Oliva, vg.; sant Joan Grande, rel. Hospitalari; santa Clotilde, reina francesa.

4. □ Dissabte [2Tm 4,1-8 / Sl 70 / Lc 2,41-51]. El Cor Immaculat de la Verge Maria; sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Francesc Caracciolo, prev., fund. Caracciolins (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe; santes Rut i Noemí, nora i sogra, segons la Bíblia.

5. ■ Diumenge vinent, X de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [1R 17,17-24 / Sl 29 / Ga 1,11-19 / Lc 7,11-17]. St. Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda; St. Sanç (Sancho), noi mr. a Còrdova; Sta. Zenaida, vg.

El Cos i la Sang de Crist

COMENTARI

Eucaristia i caritat, regals d'amor

Havent vençut els reis de la vall de Sidim on hi havia pous de betum pertot arreu, (v. 10s), Abram ja se'n tornava quan Melquisedec, rei de Salem, sacerdot del Déu Altíssim, va portar pa i vi, i el va beneir. He 7 interpreta el nom de Melquisedec com rei de justícia i de pau.

A l'evangeli, davant la gentada d'uns cinc mil homes (sense comptar-hi dones i mainada) que començant a fer-se tard no tenen res per menjar, els Dotze fan una proposta indigna d'Apòstols i deixebles de Jesús: *Acomiadeu la gent!*

La contraproposta de Jesús als Dotze (*Doneu-los menjar vosaltres mateixos*) té greu dificultat, quan *només tenim cinc pans i dos peixos*.

Del nivell literal d'exageració es passa al nivell simbòlic amb terminologia eucarística. *Prengué els cinc pans, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent*. Resultat: *tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de sobres*.

Quan l'any 55 Pau escrivé 1Cor ja és un fet arrelat que els cristians el diumenge es reuneixen per celebrar el memorial del Senyor (16,2).

La «tradicció», que ve del Senyor, diu que «la nit que havia de ser entregat» Jesús instituí l'Eucaristia manant de *celebrar el seu memorial*.

Per què esperà a la nit que havia de ser entregat? Per mostrar que l'Eucaristia neix al peu de la Creu i que és inseparable del gest d'amor suprem del qui *estimà els seus fins a l'extrem* (13,1) perquè *ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels qui estima* (15,13).

Cada vegada que mengem aquest pa anuncieu la mort del Senyor «fins que torni»: l'Eucaristia no és premi per a ja arribats a la meta sinó aliment de deixebles que pelegrinem cap a la meta. Amb avís pels qui compartim l'àpat eucarístic: si *mentre uns passen gana altres beuen massa, llavors ja no celebren el sopar del Senyor* (1Co 11,21).

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 14,18-20)

En aquells dies, Melquisedec, rei de Salem, portà pa i vi. Com que era sacerdot del Déu Altíssim, beneí Abram amb aquestes paraules: «Que el Déu Altíssim, creador del cel i de la terra, beneeixi Abram. Beneït sigui el Déu Altíssim, que ha posat a les teves mans els teus adversaris.» I Abram li donà el delme de tot el botí.

▶ Salm responsorial (109)

R. «Ets sacerdot per sempre, com ho fou Melquisedec.»

Oracle del Senyor el meu Senyor: «Seu a la meva dreta, / i espera que faci dels enemics l'escambell dels teus peus.» R.

Que el Senyor estengui lluny des de Sió / el poder del teu ceptre. / Impera enmig dels enemics. R.

«Ja eres príncep el dia que vas néixer, / tens la glòria sagrada des del si de la mare, / des del principi jo t'he engendrat.» R.

El Senyor no es desdium del que jurà: / «Ets sacerdot per sempre, com ho fou Melquisedec.» R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 11,23-26)

Germans, aquesta tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres ve del Senyor; Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial.» Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué: «Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meua sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho per celebrar el meu memorial.» Així, doncs, cada vegada que mengem aquest pa i beurem aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 9,11b-17)

Un dia Jesús parlava del regne de Déu a la gent i curava els qui en tenien necessitat. Veient que començava a fer-se tard, els dotze anaren a dir-li: «Acomiadeu la gent. Que vagin a passar la nit als pobles o a les masies del voltant, i puguin trobar-hi queviures; aquí és un lloc despoblat.» Jesús els digué: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos.» Ells respongueren: «Només tenim cinc pans i dos peixos. ¿Hem d'anar nosaltres mateixos a comprar menjar per a tota aquesta gentada?» Tots plegats eren uns cinc mil homes. Ell digué als deixebles: «Feu-los seure en grups de cinquanta.» Els deixebles ho feren i tothom s'assegué. Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de les sobres.

▶ Lectura del libro de Génesis (Gén 14,18-20)

En aquellos días Melquisedec, rey de Salén, sacó pan y vino; era él sacerdote del Dios altísimo, y bendijo a Abrán diciendo: «Bendito seas, Abrán del Dios altísimo, que creó el cielo y la tierra, y bendito sea el Dios altísimo, que ha puesto en tus manos a tus enemigos». Y Abrán le dio el diez por ciento de todo.

▶ Salmo responsorial (109)

R. «Tú eres sacerdote para siempre a la manera de Melquisedec.»

Palabra del Señor a mi Señor: «Siéntate a mi derecha, / hasta que haga de tus enemigos estrado de tus pies.» R.

El Señor extenderá desde Sión / el poder de tu cetro: / domina sobre tus enemigos. R.

Contigo el poderío el día de tu nacimiento; / en las montañas santas, como el rocío, / te he engendrado en el seno de la aurora. R.

El Señor lo ha jurado y no se vuelve atrás: / «Tú eres sacerdote para siempre a la manera de Melquisedec.» R.

▶ Lectura del libro de la primera carta de San Pablo a los Corintios (1Cor 11,23-26)

Hermanos: Yo recibí del Señor lo que os he transmitido: Que Jesús, el Señor, en la noche que fue entregado, tomó pan, dio gracias, lo partió y dijo: «Esto es mi cuerpo, que se entrega por vosotros; haced esto en memoria mía». Después de cenar, hizo lo mismo con el cáliz, diciendo: «Este cáliz es la nueva alianza sellada con mi sangre; cada vez que la bebáis, hacedlo en memoria mía». Pues siempre que coméis este pan y bebéis este cáliz anunciáis la muerte del Señor hasta que vuelva.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 9,11b-17)

En aquel tiempo Jesús se puso a hablar a la gente del reino de Dios y curó a los que lo necesitaban. Al caer el día se le acercaron los doce y le dijeron: «Despídelos para que vayan a las aldeas y caseríos del contorno a buscar alojamiento y comida, pues aquí estamos en descampado». Pero Jesús les dijo: «Dadles vosotros de comer». Ellos le dijeron: «No tenemos más que cinco panes y dos peces. ¡A no ser que vayamos a comprar alimentos para toda esta gente!». Pues eran unos cinco mil hombres. Jesús dijo a sus discípulos: «Decidles que se sienten en grupos de cincuenta». Así lo hicieron, y dijeron que se sentarían todos. Jesús tomó los cinco panes y los dos peces, alzó los ojos al cielo, los bendijo, los partió y se los dio a los discípulos para que se los distribuyeran a la gente. Y todos comieron hasta hartarse. Y se recogieron doce canastos llenos de las sobras.